

tage en saadan Deling ved kgl. Resolution vil i mange Maader kunne have uheldige Følger i Fremtiden. Jeg skal nævne et Eksempel. En Menighed har i adskillige Aar haft en Kapellan, som den meget ønsker at beholde, naar Præsten enten er død eller har taget sin Afsked, han har maaske haft Held til at vække et stærkt kirkeligt Liv inden for Sognemenigheden. Naar nu Embederne deles i Klasser og Ansøgerne ligesaa, alt ved kgl. Resolution, kan det let hænde, at en saadan Kapellan ikke er adgangsberegtiget til at faa det paagældende Embede, og Forholdene ville da blive værre, end de ere for Øjeblikket, hvor der dog er noget Haab om gennem et Andragende til Kongen at faa den vedkommende kaldet. Denne Inddeling af Embederne kan maaske være praktisk for Præsternes Vedkommende; men jeg tror, at den vil være uheldig for Menighedernes Vedkommende. Ogsaa Bestemmelsen i § 21 om Alderstillæg til de Præster, der ikke blive forflyttede, forekommer mig i alt for høj Grad at tage Sigte paa Præsternes Tary og ikke saa meget paa Menighedens. Man har vel nok Ret til at gaa ud fra, at de Præster, der ikke blive forflyttede, ikke ere af de allerdueligste, og den Befolkning, hvis kirkelige Trang vedkommende Præst ikke tilfredsstiller, bliver da nødsaget til at løse Sognebaand til en anden Præst, og jeg vilde da ønske, at det Alderstillæg, der her blev givet, blev givet noget i Forhold til Familiernes Antal i Sognemenigheden, saaledes at den Præst, til hvem Befolkningen løser Sognebaand, og som derved faar mere at bestille, kunde faa noget af Alderstillæget. Jeg mener nemlig, at man ikke alene maa tage Sigte paa at sikre Præsterne, men ogsaa paa at sikre Menighederne.

Det blev under Forhandlingerne i Fjor nævnt af det ærede Medlem for Storeheddinge (Syend Høgsbro) og ogsaa i Gaar af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at Menighedsraadene burde have Indstillingsret med Hensyn til Afskedigelse af udelige Præster. Det synes jeg ogsaa burde optages til Overvejelse. Det er nu saaledes, at der mange Steder rundt omkring i Landet sidder Præster, som prædike i tomme Kirker og somme Tider ere helt fri for at prædike, fordi slet ingen er til Stede. Det forekommer mig, at, naar man vil ordne den kirkelige Lovgivning og særlig indrette saadanne kirkelige Organer som Menighedsraadene, saa er der Grund til at give dem nogen Ret til at gøre Indstilling om saa-

dant. Jeg vil derfor slutte mig til de i Fjor og i Gaar her i Salen faldne Udtalelser, om det ikke vil være formaalstjenligt at tilføje en Bestemmelse, der giver Menighederne en Indstillingsret til Ministeriet ogsaa i saa Henseende.

Dette er de væsentligste af de Indvendinger, jeg har at gøre mod Forslaget. Jeg skal kun endnu med Hensyn til § 14, hvor der er Tale om Menighedsraadens Virksomhed ved Offerafløsning, bemærke, at den forekommer mig at gøre i nogen Grad et Indgreb i den Ret, Sogneraadene hidtil have haft. Der kan ses paa forskellig Maade paa Offerafløsning. Nogle se saaledes derpå, at Offeret i alt Fald til en vis Grad er en frivillig Ydelse, som det ikke er absolut heldigt at faa bestemt fastsat. Derfor have ogsaa i adskillige Aar Sogneraadene været noget imod Offerafløsning. Nu ved jeg ikke, om Sogneraadene ikke i Fremtiden ville kunne tage Bestemmelse i saa Henseende. Der staar i Paragraffen, at Overenskomster med de offerberettigede om Afløsning indgaas fremtidig af Menighedsraadene efter forud indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, men jeg ved ikke, hvor meget denne Bestemmelse om Indhentet af Erklæring har at betyde. Hvis den betyder, at Sogneraadene i Fremtiden ikke skulde have Ret til at tage Bestemmelsen, vil jeg ganske sikkert finde det uheldigt.

Den ærede Minister udtalte ved Forelæggelsen af de foreliggende Forslag, at Forslaget om Menighedsraad var i adskillige Henseender afvigende fra det, der var indbragt i Fjor. Han udtalte, at han havde taget Hensyn til Udtalelser, der vare faldne i Salen i Fjor, og til Udtalelser og Opfatelser, der vare komne frem i Udvalget. Det er mit Haab, at den højtærede Minister vil tage de samme Hensyn i Aar til de Indvendinger, der komme frem mod Forslaget under denne Behandling og i det kommende Udvalg. Hvis det lykkes ved Imødekommen fra Ministerens og Tingets Medlemmers Side at naa til et Resultat, som alle kunne finde tilfredsstillende, vilde det jo være meget heldigt, men jeg kan ikke tilbageholde, at jeg rigtignok tror, at Forslaget om Menighedsraad maa undergaa væsentlige Forandringer.

Hvad de andre forelagte Forslag angaar, har jeg allerede givet dem min Tilslutning. Med Hensyn til § 4 i Forslaget om Brugen af Kirkerne, den Paragraf, der særlig betegner et Fremskridt fra den bestaaende Løys paa dette Omraade, skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Naar